

Roodbontfokkers treffen stieren voor diverse fokkerijrichtingen op open dag KI Kampen

Uniform anders

Over belangstelling had de tweedaagse tentoonstelling van vijf dochtergroepen van KI Kampen geen klagen. Met name roodbont profileerde zich in Mariënheem sterk met een puik debuut voor Lorenzo en bevestiging van de vererving van Leonidas.

tekst **Florus Pellikaan**

Dochtergroepen voorstellen aan een groot publiek is een kwestie van aanhaken bij wat veel bezoekers trekt. Waar KI Kampen tijdens voorgaande edities van haar open dag dikwijls neerstreek bij een fokker van een van de stieren, gooide ze het dit keer over een andere boeg. Het bedrijf van familie Jonkman in Mariënheem, dat groeit van 60 naar 480 koeien, bleek een prima decor. Naar schatting zo'n 6000 bezoekers kwamen de grote nieuwe ligboxenstal bewonderen en wierpen direct een blik

op de dochtercollecties van KI Kampen. De aanwezigen kwamen daarbij tot de conclusie dat de fokkerijorganisatie er opnieuw in was geslaagd om het ambacht van uniforme groepen samenstellen perfect uit te voeren. Het beste voorbeeld was de collectie van de roodbonte Red Cliff. Uit een veertigtal tweedekalfskoeien selecteerde KI Kampen er vijf die haast kopieën van elkaar waren. Ondanks een magere 101 voor totaal exterieur showde de Lawn Boyzoon uit de bekende Stadelmoeder Julia 382 van fa-

milie Werler uit Vaassen een groep fraai uitgegroeide en dieperibde koeien.

Laatrijpeheid blijkt dan ook hét handelsmerk van Red Cliff, gezien de mate waarin de dieren waren doorgegroeid in skelet en productie. De fokwaarde melk verdubbelt bijna van 725 kilo melk in de eerste naar 1435 kilo in de tweede lactatie. De lage framefokwaarde van Red Cliff liet zich gemakkelijk verklaren door de vlakke kruisligging van zijn nakomelingen. De kruisconstructie geldt dan ook als belangrijk beschermpunt bij gebruik van de stier.

De soepele melkklieren hadden een lange bodem en wat lange, centraal geplaatste spenen. Doordat de dochtergroepen alleen op stand te bewonderen waren, was het speculeren over het beengebuit, maar de prima stand gaf vertrouwen in het gebruik.

Potentie in Lorenzotelgen

De meeste nieuws waarde werd op voorhand verwacht van *Ammervelde Lorenzo*. Afgelopen voorjaar mocht de roodbonte Destryzoon namelijk al keuringssucces noteren met een reservetitel vaarzen op de Zuid-Nederlandse rundveeshow in Asten-Heusden. De groep moest het zonder de keuringswinnares stellen, die haar opwachting maakte op de CRV Koe-Expo in Den Bosch. Het kwam de uniformiteit niet ten goede, omdat er daardoor aanspraak gedaan moest worden op twee verse, nog wat ranke vaarzen van de stier die zijn eerste dochterfokwaarde in augustus verwacht.

Het zorgde voor een kleine tweedeling in de groep, waarbij het grootste deel van de Lorenzodochters echter wel liet zien welke doorgroeipotentie de vaarzen in zich hebben. Vier van de zes combineerden ruim voldoende breedte in het skelet met breed aangehechte en hoog opgehangen kwaliteitsuiers. De verwachte uiervererving van 107 zal de kleinzoon van Goldwyn waarschijnlijk dan ook ruimschoots gaan waarmaken. Het beenwerk was goed van stand met een iets platte klauw. De dochtergroep was aanleiding om in augustus tijdens de indexdraai Lorenzo zeker in de gaten te houden.

Jeugdige vaarzen van Salero

KI Kampen had duidelijk ingezet op roodbont tijdens de editie 2015 van de open dag. Drie van de vijf getoonde groepen waren van een roodbonte stier en nummer vier droeg de roodfactor. Hierdoor moest de eveneens debuterende *Elagaaster Salero* de eer van zuiver zwart-

De imponerend uitgegroeide Red Cliffdochters hadden vlakke kruizen

De goed geuierde Lorenzotelgen lijken goed door te groeien

Veel uier- en beenkwaliteit in de iets smalle Leonidasdochters

Salero: harde, nog wat jeugdige vaarzen met werkbare uiers

bont alleen verdedigen. De vroege Cricetzoon is ook nog in afwachting van zijn eerste dochterfokwaarde en lijkt met zijn mooie pedigreeopbouw, met in de moederlijn achtereenvolgens Mascol, Jordan en Jesther, een gezondheids- en duurzaamheidsstier te kunnen worden. Zijn zestal uniforme nakomelingen waren ruim ontwikkelde, nog wat groene en harde vaarzen met goed geconstrueerde kruizen. Het beenwerk van de verse telgen van de naar verwacht ruime melkplasvererver was prima verzorgd. De uiers waren functioneel, maar niet tot in detail afgewerkt, iets wat op basis van de pedigree ook niet onverwacht is.

Hoewel roodbont ruim vertegenwoordigd was, zorgde de diversiteit tussen de groepen ervoor dat er voor meerdere fokdoelen wat te vinden was. Nadat Red Cliff zich als laatrijpe krachtstier had laten omschrijven en Lorenzo als kwaliteitsrijke uiervererver, bleek *Red Torpedo* een echte framestier. Zijn zes tweede- en derdekalfskoeien waren fraai doorontwikkeld tot grote, lange koeien met veel bot in hun skelet en een aanspreken ribbenpartij. Een mooie kromming in het been maken de matige productieverver *Red Torpedo*, die twee jaar geleden een groep vaarzen liet zien, een goede partner voor koeien met te rechte benen. Een klein aandachtspunt bij het

gebruik van de stier is de kwaliteit en balans in de uiers, zo bleek uit enkele derdekalfsdochters van de Blitzzoon, die gefokt is door familie Pinkert uit Markelo.

Puik uiers Leonidas

Hoewel de stier dood is en er slechts een beperkte hoeveelheid sperma resteert, showde KI Kampen nogmaals een groep van *Gansey's Leonidas*. De roodfactor Goldwynbroer van Talentino showde ook tijdens de NRM 2014 al een groep die zich destijds liet omschrijven als jeugdige, erg fijntypische vaarzen met vast aangehechte uiers. Aan die beschrijving was niet heel veel veranderd, want fijntypisch, jeugdig en kwaliteitsrijk waren de Leonidasdochters nog altijd.

De groep opende met een zeer fraai uitgegroeide kopkoe. Ook de halfzussen waren weliswaar zwaarder geworden, maar zeker gelet op de kruisbreedte blijft lichaamsbreedte een aandachtspunt. In uieraanhechting en -kwaliteit kan de roodfactorstier echter nog altijd zichtbaar veel goeds toevoegen (fokwaarde 113). Ook het ragfijne beenwerk sprak aan, waardoor Leonidas een ideale partner lijkt voor enigszins lomp gebouwde koeien die het ontbreekt aan kwaliteit. En of ze dan zwart of rood zijn, maakt bij roodfactordrager Leonidas dan weer niet veel uit. |

Veeteeltredacteur **Florus Pellikaan** (31) heeft de Zilveren Greep gewonnen voor de op een na beste agrarische journalistieke productie uit 2014. Pellikaan won zijn prijs voor het verhaal 'Gelijke monniken, diverse kappen', waarin hij de verschillen blootlegde tussen boeren in de grensstreek. Met een portret over Nico Bons won Veeteelt-hoofdredacteur **Jaap van der Knaap** (41) een prijs in de categorie 'Vakmanschap'. De hoofdprijs was voor de artikelenreeks 'Ammoniakkartel' van Geesje Rotgers van V-Focus.

Ynte Schukken (55) is aangesteld als buitengewoon hoogleraar management van diergezondheid bij de leerstoelgroep Kwantitatieve veterinaire epidemiologie van Wageningen University. Schukken is opgeleid als dierenarts en werkte veertien jaar in de VS bij de Cornell University. Sinds 2013 is hij directeur bij de Gezondheidsdienst voor Dieren.

Florus Pellikaan Cees 't Hart

Ook **Henk Hogeveen** (49) is aangesteld als hoogleraar in Wageningen. Hogeveen werkt sinds 2001 aan de universiteit van Wageningen en is verbonden aan de leerstoelgroep Bedrijfseconomie. In Veeteelt verschijnen regelmatig artikelen over zijn onderzoeken.

Cees 't Hart (57) is voor zijn werk als CEO bij FrieslandCampina koninklijk onderscheiden als Officier in de Orde van Oranje-Nassau. 't Hart werd geëerd omdat hij de fusie tussen Friesland Food en Campina tot een succes maakte. 't Hart werkt nu als CEO bij bierbrouwer Carlsberg.

Mark van der Heijden (39) is de nieuwe vakgroepvoorzitter van de afdeling herkauwers van de Koninklijke Maatschappij voor Diergeneeskunde (KMvD). Van der Heijden volgt Caroline Huetink op en is zelf praktiserend dierenarts te Harmelen.